

12. 7. PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

Ponedjeljak M.B.Bistrička	20:00 Gola: + Marija Bali
Utorak Kamilo	20:00 Ždala: +Petar i Agneza, Mirko i Vjekoslava, Rozalija i Mariška Bečeheli, Petar Bakrač, Petar Takač
Srijeda Bonaventura	20:00 Gotalovo: + Slavko, Slava i Josip Balog
Četvrtak Gospa Karmelska	_____
Petak Aleksije	20:00 Gola: + ob. Kopričanec
Subota Emilija	18:45 Gola: krštenje – Tena Petrić 20:00 Gola: + Martin i Marija Mehkek i ob., Slava i Đuro Saboliček i ob.
ŠESNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Elizabeta i Aleksandar Sinjeri, Katarina Pavešić 9:45 GOTALOVO: + Zdravko i Antun Ciganek 11:00 GOLA: župna

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva - Ždala**
PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU - A
12. 7. 2026.

Evangelje: Mt 13,1-23

Iziđe sijač sijati.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

Onoga dana Isus iziđe iz kuće i sjede uz more. I nagnu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali. I zborio im je mnogo u prispodobama: »Gle, iziđe sijač sijati I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga. Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stotruk, drugo šezdesetotruk, treće tridesetotruk. Tko ima uši, neka čuje!« I pristupe učenici pa ga zapitaju: »Zašto im zboriš u prispodobama?« On im odgovori: »Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva

nebeskoga, a njima nije dano. Doista, onomu tko ima dat će se i obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima. U prispodobama im zborim zato što gledajući ne vide i slušajući ne čuju i ne razumiju. Tako se ispunja na njima proroštvo Izaijino koje govori: Slušat ćete, slušati – i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati – i nećete vidjeti! Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim. A blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju. Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli. Vi, dakle, poslušajte prispodobu o sijaču. Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put zasijan. A zasijani na tlo kamenito – to je onaj koji čuje Riječ i odmah je s radošću

prima, ali nema u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba. Zasijani u trnje – to je onaj koji sluša Riječ, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona ostane bez ploda. Zasijani na dobru zemlju – to je onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stostruko, jedan šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko.«

Riječ Gospodnja

Isus iz lađe progovara mnoštvu u prispodobama

Evandjelje petnaeste nedjelje kroz godinu stavlja pred nas sliku Isusa koji iz lađe mnoštvu na obali progovara u prispodobama. Mnogi od nas provode ljeto negdje na obali pa bi bilo zanimljivo pitati se dopire li do nas Isusova riječ ili smo čak i od Isusa pobjegli na odmor. I kakav god odgovor bio u ovome trenutku, jedno je sigurno: kad se lađa našega života jednom priveže na vječnu obalu, plodovi našega života ovisit će upravo o tome jesmo li se ili nismo u životu odmarali od Isusovih

riječi. Prvo čitanje iz Knjige proroka Izaije govori o Božjoj riječi koja čini ono što Bog hoće te mu se ne vraća bez ploda. Božja riječ ima snagu vratiti u život, probuditi iz ustajalosti, preobraziti život, vratiti čovjeka natrag k Bogu. Zapravo samo Božja riječ ona je koja daje živjeti, u njoj odjekuju sva naša iskustva, ona je hrana koja siti dušu, samo po njoj možemo upoznavati Boga. I onoliko koliko je slušamo i usvajamo, koliko joj se izlažemo, toliko i plodovi života govore o životu u blizini Božjoj ili pak udaljenosti od njega. Na ovakav ishod upozorava nas Prispodoba o sijaču i tlu na kojemu je Božja riječ posijana. Oni koji Riječ slušaju donose rod, a oni koji joj pretpostavljaju vremenite brige, zavodljivo bogatstvo, nevolje ili je pak samo usputno slušaju ostaju besplodni, prazni. I nikakva ponuda ovoga svijeta ne može onda tu prazninu ispuniti ili smiriti srce. Zato će reći sv. Augustin: „Za sebe si nas, Gospodine, stvorio i nemirno je srce naše dok se ne smiri u tebi.“ Kako biti s nekim prijatelj ako nismo u stanju slušati što on govori?

Kako biti s Bogom, ako se ne trudimo njegovu Riječ iz dana u dan slušati, nad njom meditirati i u srcu je prebirati? Ljudi kao ljudi, lako nam se usali srce, lako zatvorimo oči, još lakše začepimo uši pred Bogom. Ovim riječima proroka Izaije Isus danas opisuje mnoštvo. Svjestan takvih ljudskih stanja, sv. Augustin je nakon obraćenja posvjedočio: „Zvao si me i vikao, probio si moju gluhoću. Zabljesnuo si, sijevnuo si i rastjerao moju sljepoću.“ Molimo Boga danas i mi da svakodnevno kuca i više našem srcu i ušima kako bismo trajno ostajali u njegovoj prisutnosti, slušali njegovu Riječ i tako bili sposobni donositi plodove dostojne vječnoga života. Evanđelje petnaeste nedjelje kroz godinu stavlja pred nas sliku Isusa koji iz lađe mnoštvu na obali progovara u prispodobama. Mnogi od nas provode ljeto negdje na obali pa bi bilo zanimljivo pitati se dopire li do nas Isusova riječ ili smo čak i od Isusa pobjegli na odmor. I kakav god odgovor bio u ovome trenutku, jedno je sigurno: kad se lađa našega života jednom priveže na vječnu obalu, plodovi našega života ovisit će upravo o tome jesmo li se ili nismo u životu odmarali od Isusovih riječi. Prvo čitanje iz Knjige proroka Izaije govori o Božjoj riječi koja čini ono što Bog hoće te mu se ne vraća bez ploda. Božja riječ ima snagu vratiti u život, probuditi iz

ustajalosti, preobraziti život, vratiti čovjeka natrag k Bogu. Zapravo samo Božja riječ ona je koja daje živjeti, u njoj odjekuju sva naša iskustva, ona je hrana koja siti dušu, samo po njoj možemo upoznavati Boga. I onoliko koliko je slušamo i usvajamo, koliko joj se izlažemo, toliko i plodovi života govore o životu u blizini Božjoj ili pak udaljenosti od njega. Na ovakav ishod upozorava nas Prispodoba o sijaču i tlu na kojemu je Božja riječ posijana. Oni koji Riječ slušaju donose rod, a oni koji joj pretpostavljaju vremenite brige, zavodljivo bogatstvo, nevolje ili je pak samo usputno slušaju ostaju besplodni, prazni. I nikakva ponuda ovoga svijeta ne može onda tu prazninu ispuniti ili smiriti srce. Zato će reći sv. Augustin: „Za sebe si nas, Gospodine, stvorio i nemirno je srce naše dok se ne smiri u tebi.“ Kako biti s nekim prijateljem ako nismo u stanju slušati što on govori? Kako biti s Bogom, ako se ne trudimo njegovu Riječ iz dana u dan slušati, nad njom meditirati i u srcu je prebirati? Molimo Boga danas i mi da svakodnevno kuca i više našem srcu i ušima kako bismo trajno ostajali u njegovoj prisutnosti, slušali njegovu Riječ i tako bili sposobni donositi plodove dostojne vječnoga života.

Izvor: kblj.hr